

innan vintern kommer. Men vi skola icke sörja för morgondagen, Bertil. Nu vill jag läsa för dig ur lifsens bok.»

»Tack, Pekka! Tack för din barmhärtighet mot oss! Hade Gretti lefvat, skulle hon också tackat dig, men det var väl vårt straff för att vi gingo hemifrån utan lof. Därför fick hon ej lefva, därför gick hon ifrån mig. Pekka, hvad skall det blifva af vår lilla flicka, om jag faller ifrån? Jag är orolig, Pekka! Det går så långt om innan jag blir bättre. Hvad skall blifva af oss, om vintern kommer och jag ligger här!»

»Vi ämna icke öfvergifva er, Bertil. Pavo och jag ha talats vid om att bygga oss ett pörte här på holmen; det hinna vi godt med. Trakten finna vi treffig, och här finns ju öfverflöd på fisk, fågel och storvildt, mer än jag sett annanstädes här i Sverige. Var därför vid godt mod, Bertil! Vi skola nog trivas tillhopa i vinter, och i vår kan du fortsätta din resa och uppsöka Grettis faster. Måhända vet Pavo något om henne, och dessutom skola vi följa dig till våra landsmän på vermlandsskogarna. Där äro vi väl bekanta, så allt skall nog bli bra för oss. Pavo har nu gått norr ut med älften för att se, hur långt bort vi hafva till grannar åt det hållet. Till grannar åt söder ha vi en dagsfärd, och både åt väster och, som du säger, åt öster ha vi många dagars vandring tills vi nå människor, och de äro finnar liksom vi. Lägg dig nu till ro! Då Pavo återkommer skola vi rådask och besluta för kommande tid. Kom hem till far, Gretti!» ropade Pekka till flickan, som lekte vid älftstranden.

7. Hur Gretti fick en björnpäls.

»Hvart går du?» frågade Bertil oroligt. — »Å, blott uppåt åsarna med hundarna, för att se mig om.»

Just som Pekka nådde andra stranden och hoppat från flotten upp på den steniga stranden hörde han Gretti ropa, och såg henne peka nedåt älften där denna gick lugn. Hvad